

ÖNCEKİ KUTSAL KİTAPLARIN DİLİ*

Sayın hocam, yazılarınızı her gün dikkatle takip etmekteyim. Verdiğiniz bilgilerden çok memnunum, 20-06-2005 tarihli yazınızda bir soru sorulmuş. Kur'ân-ı Kerîm kendinden önceki üç kitabı doğrular. Bütün Müslümanlarda buna inanır buna nispeten benim de sorum şudur; Kur'ân-ı Kerîm'den önceki üç kitabın yazılış şekilleri Arapça mı, yoksa başka bir alfabe mi kullanılmıştır. Cevap verirseniz memnun olurum, saygılarımla...

Cevap: Allah, her ulusa, kendi dilini konuşan peygamber gönderir ve kendi diliyle Kitap indirir. Hz. Musâ, İbrânîdir, İbranîce konuşurdu. Ona gönderilen Kitap da İbrânîce indirilmiş ve o dille yazılmıştır. Elbette İbrânîce, Hz. Musâ'dan sonra çok değişikliğe uğramış, çok gelişim göstermiştir. Hz. İsâ da Yahudi olması itibarıyla İbrânîce bilirdi ama onun zamanında Filistin'de Âramîce egemen olduğu için Aramîce konuşurdu. Fakat Hristiyan inancına göre – bence doğru olan da budur– Hz. İsâ yazılı bir kitap bırakmamıştır. İnciller, İsâ'nın talebelerinin çeşitli yerlere yazdıkları mektuplardan derlenmiştir. Kilise inancına göre Matta, İbranîce veya Aramîce bir İncil yazmış ama bu zamana dek bu İncil hakkında bir belge bulunmamıştır. Elimizdeki Matta İncili, Markos İncili örnek alınarak Yunanca yazılmıştır. Çoğu Alman araştırmacılar, Matta'nın, bu İncil'in yazarı olduğunu kabul etmezler. Kiliseye göre en eski İncil olan Markos İncili de Yunancadır. Yunanca Markos İncili örnek alınarak Yunanca yazılan Lukas İncili'nin de Anadolu'da mı, yoksa Yuna-nis-tan'da mı yazıldığı tam belli değildir. Yuhanna İncili de Yunanca ya-zılmıştır.

Kiliseye göre İncil yazarları, İsâ'nın ruhunun veya Kutsal Ruh'un ilhamıyla bu İncilleri yazmışlardır ama bunlar sadece inançtan ibarettir. Filistin'de yetişmiş olan insanların, Yunanca edebi bir kitap yazmaları mümkün değildir. Gerçi onlar ilham ile bu İncillerin verildiğine inanırlar ama bilimsel araştırmalar gerçeğin böyle olmadığını, İncillerin, çeşitli yerlere yazılan mektuplardan derlendiğini ortaya koymaktadır. Encyc-lopedia of Religion And Ethics adlı eserde gerek eski, gerek yeni Ahid-lerin, başlangıçta bir kutsal kitâp elde etmek amacıyla yazılma-dıkları ifade edilir. İncil bir tane değil, dört tanedir, bunların her biri, Hz. İsâ'nın öğrencilerinden birine nisbet edil-miştir.

İncil kelimesinin aslı, Yunanca “Euaggelion” olup sevindirici bir habere verilen müjdelik mânâsına gelir. Kelime, zamanla “haber ve müjde” anlamında kullanılmaya başlanmış, daha sonra da Kitâb-ı Mukad-des'in Yeni Ahid bölümünde yer alan Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından yazılan dört kitâbın adı olmuştur. Bazı Hristiyan bilim adam-larına göre Yeni Ahid metinlerinde geçen “İncil” kelimesi, bir kitâp ismi değil, “İyi haber ve müjde” anlamında kullanılmaktadır .

Çevresinde toplanan öğrencilerine Tanrı sözlerini duyuran, insan-ları Allah'a kulluğa yönelten Hz. İsa, sözlerinin yazılmasını emretme-mişti. Zaten öğrencileri de okur yazar insanlar değillerdi. İsa'nın on iki öğrencisi, kendisinden sonra gittikleri yerlerde verdikleri va'zlarla onun hayatını, sözlerini anlattıkları gibi, çeşitli yerlere onun öğretilerini anlatan mektuplar gönderdiler. Bu sözler ve mektuplar, M. S. 60-110 yılları arasında yavaş yavaş derlenip yazıya geçirilmiştir.

İlk zamanlarda yüzlerce İncil varken, 325'de İznik'te toplanan uzmanlar konseyinde bunlardan sadece dördü doğru kabul edilmiş, diğerleri apokrif (uydurma) sayılmıştır.

****yazı arşivden alınmıştır***